

Botaanika-aia tiik on võrdlemisi taimevaene, mis oleneb nähtavasti vee omadusist, — isegi katsed veetaimi suuremas mitmekesisuses sinna kodustada ei ole õnnestunud. Siin on suuremal määral vetikaid; kaldail parkheinu, lemmaltsu, roomavaid metsvitsu (*Lysimachia nummularia* L.) ja hulk taimi, milledest suurem osa omaimased, mõned aga pagenud Botaanika-aiast.

Tähelepanu väärib ka Raadi järvik. Osalt kasvavad siin samad taimed, mis Emajõeski: vesikatk on siangi üksikute kogumikena, jõetakjaid madalamais kohtades; siit leiame vöhümõõku (*Iris pseudacorus* L.), särjesilmi. Kalda taimestu on mitmekesisem; peale Meltsiveski tiigi kaldal kasvavate taimede leidub siin veel roogheinu (*Grappophorum arundinaceum* Aschs.), ussililli (*Lysimachia thyrsiflora* L.), münte, mürktulikaid (*Ranunculus sceleratus* L.), tarnu jt.

E. Witoffi foto.

204. joon. Meltsiveski tiik *Hippuris vulgaris*'e assotsiatsiooniga.

Ropka tiik on võrdlemisi väike, kaetud tiheda lemekorraga. Kuid tema kaldail kasvavad kevadel muu seas kanakoolmed (*Ficaria verna* Huds.) ja lähedal päris lõokannused (*Corydalis solida* Sm.).

Eraldi võib nimetada ka madalaid vee-auge luhal Emajõe pahemal kaldal Luha tänaval lähedal. Neis areneb hulk seisuvee taimi. Suur parthein, konnaosi (*Equisetum helocharis* Ehrh.) ja ubaleht on siin tihedate ühingutena, konnarohi, mürk (*Cicuta virosa* L.), vesi- ja mõru kirburohi, ussilill harilikud, piirdunud lemmelde korraga. Aukude läheduses luhal on hulgi mõrusid ja aas-jürililli (*Cardamine amara* L., *C. pratensis* L.), varsakapju ja teisi niiskusetaimi.